

NOWOZAKONNY (2) *ai*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w nowo oraz zakonny); a pochylone.

sg n N nowozakon(e) (1). ◇ pl [N m pers nowozakonni.] ◇ G nowozakonnych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Odnoszący się do Nowego Zakonu (2) :

W przeciwstawieniu: »nowozakonny ... starozakonny«: Kościół Boży/ w tej rzeczy/ ábo tylko przyrodzone y Bożkie prawo objaśnia y wykłada; ábo sposób dzieięćin nowozakonnych nąznacza. przeto między inżymi przyczynami/ iż nie wżytkie stározakonne dzieięćiny/ v nas mieśce máią LatHar 127.

[Wyrażenie: peryfr. »nowozakonni faryzeuszowie« = jezuici: w nálezey Polfzche ci nowozakonni Faryzeufzowie gnieźdźić fię poczęli około roku 1572. TurnZwierc E2.]

Szeregi »i starozakonny i nowozakonny« (1): A co Pan Bog raz vczyni/ tego nigdy nie żáluie/ iáko nas y stározakonne y nowozakonne pińmo w tym vpewniło LatHar 132. [Ponadto w przeciwstawieniu 1 r.]

TZ